

MALS Summer Week

2025

Koine Greek

Samuel Hendrick Wessels

Table of Contents

1. 3BCE, SEPTUAGINT 1KINGDOMS, 17:1–17:10	3
2. 1CE(?), NT LUKE, 11:34–41	3
3. 2–3CE, IK APAMEIA (BITH.) U. PYLAI, 28	4
4. 2CE(?), 4MACCABEES, 1:1–1:4	4
5. 9CE, JOHN KAMINIATES, <i>ON THE CAPTURE OF THESSALONICA</i> , 31	5
6. c. 12CE, <i>DIGENIS AKRITIS</i> (GROTTAFERRATA VERSION), 97–127	6

1. 3BCE, Septuagint 1Kings, 17:1–17:10

1Sam. 17:1 Καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον καὶ συνάγονται εἰς Σοκχωθ τῆς Ἰουδαίας καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀζηκα ἐν Εφερμεμ. 17:2 καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι· αὐτοὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας ἀλλοφύλων. 17:3 καὶ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν. 17:4 καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιαθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γεθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς· 17:5 καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἀλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου· 17:6 καὶ κνημίδες χαλκαὶ ἐπάνω τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπίς χαλκῆ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ· 17:7 καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινότων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἐξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἶρων τὰ ὄπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ. 17:8 καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξ ἐναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγὼ εἶμι ἀλλόφυλος καὶ ὑμεῖς Εβραῖοι τοῦ Σαουλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβήτω πρὸς με, 17:9 καὶ ἐὰν δυνηθῆ πρὸς ἐμὲ πολεμήσαι καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους, ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε ἡμῖν. 17:10 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος Ἰδοὺ ἐγὼ ὠνεΐδισα τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· δότε μοι ἄνδρα, καὶ μονομαχήσομεν ἀμφοτέρω. 17:11 καὶ ἤκουσεν Σαουλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

2. 1CE(?), NT Luke, 11:34–41

Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἐστίν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. 35 σκοπεῖ οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. 36 εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος τι σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζη σε. 37 Ἐν δὲ τῷ λαλήσαι ἐρωτᾷ αὐτόν Φαρισαῖος ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. 38 ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. 39 εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν; 41 πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστίν.

3. 2–3CE, IK Apameia (Bith.) u. Pylai, 28

ἄρτι γενειάζοντά με ὁ
βάσκανος ἤρπα[σε] δαίμων· ὄγδω a.1
καιδεκέτη<ς> ἔσ[τ]ιχον εἰς Ἄ<ῖ>δην.
μητερ ἐμή, θρήνων ἀποπαύεο, λήξον
ὄδυρμῶν κ[α]ὶ κοπετῶν· Ἄϊδης 5
οἶκτον ἀποστρ[έφ]εται.
Γάιος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίω b.7
[]κω, τέκνω ἰδίω, μνήμης
χάριν.

Simplified text:

ἄρτι γενειάζοντά με ὁ βάσκανος ἤρπασε δαίμων·
ὄγδωκαιδεκέτης ἔστιχον εἰς Ἄϊδην.
μητερ ἐμή, θρήνων ἀποπαύεο, λήξον ὄδυρμῶν
καὶ κοπετῶν· Ἄϊδης οἶκτον ἀποστρέφεται.
Γάιος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίω []κω, τέκνω ἰδίω, μνήμης χάριν.

4. 2CE(?), 4Maccabees, 1:1–1:4

1:1 Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων, εἰ αὐτοδέσποτός ἐστιν τῶν παθῶν ὁ εὐσεβῆς λογισμός, συμβουλευσάμην ὑμῖν ὀρθῶς ὅπως προσέχητε προθύμως τῇ φιλοσοφίᾳ. 1:2 καὶ γὰρ ἀναγκαῖος εἰς ἐπιστήμην παντὶ ὁ λόγος καὶ ἄλλως τῆς μεγίστης ἀρετῆς, λέγω δὴ φρονήσεως, περιέχει ἔπαινον. 1:3 εἰ ἄρα τῶν σωφροσύνης κωλυτικῶν παθῶν ὁ λογισμὸς φαίνεται ἐπικρατεῖν, γαστριμαργίας τε καὶ ἐπιθυμίας, 1:4 ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς δικαιοσύνης ἐμποδιστικῶν παθῶν κυριεύειν ἀναφαίνεται, οἷον κακοηθείας, καὶ τῶν τῆς ἀνδρείας ἐμποδιστικῶν παθῶν, θυμοῦ τε καὶ φόβου καὶ πόνου.

5. 9CE, John Kaminiates, *On the Capture of Thessalonica*, 31

31. (1) Καὶ δὴ τοῦ τεχνάσματος οὕτως ἐνήρξαντο. (2) ἀμάξας ἐφευρόντες ἐπέθηκον ἐν αὐταῖς πρηνεῖς τὰς βραχυτάτας νῆας, αἷς πρὸς τὴν θήραν τῶν ἰχθύων οἱ καθ' ἡμᾶς ἀλιεῖς ἐκέχρηντο, ἔτι δὲ καὶ τινῶν ἄλλων ξύλων πληθὺν καὶ φρυγάνων σωρείαν· ἅτινα πίσση καὶ θεάφῳ καταρράναντες καὶ τὰς ἀμάξας ὑποδύντες ἔστρεφον τοὺς ἄξονας, ἄγοντες αὐτὰς ταῖς χερσίν, ἕως ἔφθασαν μέχρις αὐτῶν τῶν πυλῶν. (3) εἶτα τὴν ὕλην ἐκείνην ὑφάψαντες, καὶ ὀπισθόποδες ταῖς ἀσπίσι φραξάμενοι πρὸς τοὺς τοξότας χωρήσαντες, ἔλαθον τὸ βεβουλευμένον εἰς ἔργον ἀγαγεῖν.

(4) τὸ πῦρ γὰρ τῆς ὕλης λαβόμενον καὶ τοῖς ὑπεκκαύμασι πρὸς μείζονα φλόγα διεγερθὲν τὴν μὲν ἔξω τῶν πυλῶν ἐπιφάνειαν, ἣτις ἦν ἅπασα σεσιδηρωμένη, πυρακτωθῆναι πεποίηκε, τὴν λαμπάδα δὲ καὶ πρὸς τὸ εἶσω μετοχετεύσαν ἐξαφθῆναι δι' ὅλου τὰς πύλας ἠνάγκασεν, ὡς μετὰ βραχὺ ταύτας καταπεσεῖν καὶ δειλίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἅπασιν ἐμβαλεῖν. (5) μόνον γὰρ ὅτι καθ' ὅλης ἐκηρύχθη τῆς πόλεως ἢ τῶν πυλῶν ἔκκαυσις, καὶ καθάπερ τινὸς ξίφους ὑποδραμόντος τὰς ἀπάντων καρδίας, οὕτως ἐναγωνίους καὶ τρομώδεις τοὺς ἀνθρώπους πεποίηκε, τὰς μορφὰς ἀλλοιώσαντας καὶ πάσαν χρηστὴν ἀθρόον προδεδωκότας ἐλπίδα. (6) καὶ γὰρ οἱ πρὸ βραχέος τοῖς τείχεσιν ἐξαλλόμενοι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀμυνόμενοι καὶ πρὸς τὸν διὰ μάχης ἀγῶνα ἀλλήλους ἐγκελευόμενοι πτωκῶν ἀδρανέστεροι ταῖς ἀληθείαις ἐδείκνυντο. (7) αὐτὸ γὰρ τοῦτο, τὸ τὴν μηχανὴν ἐκείνην εἰς ἔργον ἐκβῆναι, μαντεύεσθαι τοῦ τέλους ταῖς ἀπάντων ἐδίδου ψυχαῖς, (8) πλὴν ὅτι τῶν ἔξω πυλῶν πυρποληθεισῶν τὰς ἔνδον ἡμεῖς τειχίῳ τινὶ νεοδομήτῳ θάπτον περιφραξάμενοι, ὕδατά τε ταῖς ἐπάλλεσιν ἐν τισὶ προαποθέμενοι σκεύεσιν, ἐφυλαττόμεθα, πότε καὶ πρὸς ταύτας τυχὸν ἐφορμήσουσιν οἱ πολέμιοι, ἵν' ὅτε τῆς κακουργίας καὶ αὐθις ἐπιχειρήσωσιν, ἔχωμεν ὅπως τῆς φλογὸς ἀντιποιησόμεθα καὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἀπειράτους τὰς πύλας διατηρήσομεν. (9) ὁ δὲ καὶ γνόντες ἐκεῖνοι οὐκέτι ταῖς τοιαύταις κακοβουλίαις ἐχρήσαντο, ἐτέραις δὲ τισὶν ἐμελλον δεινότεραις ἔτι καὶ σφοδρότεραις τὸν καθ' ἡμῶν ἐπιτηδεύειν ὄλεθρον, ὃν οὐδεμιᾶ μεθόδῳ τοῦ λοιποῦ δυνατὸν ἦν διακρούσασθαι ἐνεργῆ τε ὄντα καὶ πάσαν μηχανὴν ὑπερβαίνοντα. (10) πλὴν οὕτω τοῦ πυρὸς παυσαμένου τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας τοῖς πετροβόλοις ἐχρῶντο καθ' ἡμῶν καὶ τοῖς τόξοις, μέχρις ἂν τὸ νυκτερινὸν σκότος τὸ φῶς διεδέξατο καὶ τῆς ἀγωνίας παύεσθαι μηδὲ βουλομένους αὐτοὺς κατηνάγκασεν.

6. c. 12CE, *Digenis Akritis* (Grottaferrata Version), 97–127

Καὶ πλησίον γενόμενοι, ἀκούει τούτων λόγους,
καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν μέχρι τρίτου ἐδάφους
μετὰ δακρύων ἔλεγον τῷ ἀμιρᾷ τοιάδε:

«Ἄμιρᾶ, δοῦλε τοῦ Θεοῦ καὶ πρώτε τῆς Συρίας, 100
νὰ φθάσης εἰς τὴν Πάνορμον, ἴδης τὸ μασιγίδιον,
νὰ προσκυνήσης, ἀμιρᾶ, τὸν κρεμάμενον λίθον,
καὶ ἀξιωθῆς ἀσπάσασθαι τὸ μνήμα τοῦ Προφήτου,
νὰ ἀκούσης <καὶ> τῆς προσευχῆς τῆς καθιερωμένης.
Κόρην τερπνὴν ἀφήρπαξας, ἀδελφὴν ἡμετέραν· 105
πώλησον ταύτην πρὸς ἡμᾶς, δοῦλε Θεοῦ ὑψίστου,
καὶ ἄντ' αὐτῆς σοι δώσομεν πλοῦτον ὅσον κελεύεις.
θρηνεῖ γὰρ δι' αὐτὴν ὁ πατὴρ ὡς μὴ ἔχων ἑτέραν,
θανεῖν ἢ μήτηρ βούλεται ταύτην μὴ καθορώσα,
ἡμεῖς δὲ πόθον ἄπειρον πρὸς αὐτὴν κεκτημένοι 110
πάντες ἐπωμοσάμεθα ὄρκους φρικωδεστάτοις,
ἂν τὴν οὐχ ὑποστρέψωμεν, καὶ οἱ πάντες νὰ σφαγῶμεν.»
Ἄκουόν ταῦτα ὁ ἀμιρᾶς καὶ τὴν τόλμην θαυμάσας
πρὸς τὸ μαθεῖν δῆτα στερεῶς εἰ τυγχάνουν ἀνδρεῖοι
(ἀκριβῶς γὰρ ἠπίστατο τὴν τῶν Ῥωμαίων γλώτταν), 115
ἡρέμα ἀπεκρίνατο λέγων αὐτοῖς τοιάδε:
«Εἰ ποθεῖτε τὴν ἀδελφὴν ποιῆσαι ἔλευθέραν,
εἰς χωρισθῆτω ἀφ' ὑμῶν ὃν ἔχετε γενναῖον,
καὶ ἅς καβαλλικεύσωμεν ἐγὼ τε καὶ ἐκεῖνος,
καὶ ἅς μονομαχήσωμεν ἐγὼ τε καὶ ἐκεῖνος. 120
Καὶ εἰ μὲν τρέψω τὸν ἐγὼ, δούλους ὑμᾶς νὰ ἔχω·
εἰ δὲ κάκεῖνος τρέψει με, χωρὶς λόγου παντοίου
νὰ λήψεσθε τὴν ἀδελφὴν μηδὲν ζημιωθέντες
καὶ ἕτερα αἰχμάλωτα παρ' ἐμοῦ εὐρεθέντα.
Ἄλλως γὰρ οὐ πεισθήσομαι τὴν ἀδελφὴν παρέξαι 125
εἰ καὶ τὸν πλοῦτον δώσητε πάσης τῆς Ῥωμανίας.
Ἄπέλθετε, σκοπήσατε ὅπερ ὑμῖν συμφέρει.»